

ת"פ 50627/01/23 - מדינת ישראל נגד מג'ד רחאל (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 50627-01-23 מדינת ישראל נ' רחאל(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מג'ד רחאל (עציר),

בשם המאשימה: עו"ד לינה מטר - פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

בשם הנאשם: עו"ד אברהם סופר ממשרד עו"ד עלאא סלימאן - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום שכלל שני אישומים:

במסגרת האישום הראשון הורשע בביצוע עבירת הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של הסתייעות ברכב לפשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961;

במסגרת האישום השני הורשע בעבירה של ניסיון לאיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין בצרוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום, בין הנאשם לבין המתלונן, עו"ד במקצועו, היכרות קודמת ארוכת שנים על רקע זאת שהמתלונן ייצג את הנאשם בתביעה אזרחית שהגיש. בסיום ההליך המשפטי בגין אותה התביעה ניתן פסק דין לטובת הנאשם ע"ס 730,000 ₪, אך בסמוך לאחר מכן עזב הנתבע את הארץ מבלי ששילם את הסכום. בהמשך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק במהלך חודש ספטמבר 2023, התקשר הנאשם למשרדו של המתלונן ושוחח עם המזכירה על רקע טענותיו בנושא אי-גביית החוב מהנתבע, כשבמהלך השיחה גידף וקילל את המתלונן וביקש מהמזכירה להעביר את הקללות למתלונן.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 5.1.23 החליט הנאשם להצית את משרדו של המתלונן, ולצורך כך הגיע

עמוד 1

ברכב לתחנת דלק סונול בחיפה, שם מילא בקבוק פלסטיק בדלק, אותו העביר בהמשך לבקבוק זכוכית. לאחר מכן, נסע הנאשם לבניין משרדים בו נמצא משרדו של המתלונן בקומה ה-15, עלה לאותה קומה ונעמד ליד דלת הכניסה של המשרד שהיה סגור וריק מאדם באותה שעה. הנאשם הוציא מכיסו את בקבוק הזכוכית ומצית, שפך את הדלק על דלת המשרד והצית אותה. בהמשך, הוא ירד במעלית ועזב את המקום. עובדי הנהלת הבניין שהיו במקום גילו את ההתלקחות ודאגו להזעיק כוחות שכיבוי מהר את האש. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לדלת המשרד בשווי מוערך כ-2,000 ₪.

על פי המתואר באישום השני, עת שהנאשם נחקר בגין האירוע נשוא האישום הראשון, הוא איים על המתלונן בפני שוטר שחקר אותו באומרו "**אם לא נכנסתי לכלא אני אחזור אליו**".

ראיות לעונש

3. המאשימה העידה את נפגע העבירה, אשר העיד על טיב השירות שנתן למתלונן וטען שלא נפל בו כל פגם, וכן העיד כי הנאשם טרם התנצל בפניו על מעשיו.

טיעוני המדינה

4. נטען שהצתה הינה עבירה חמורה שנזקה הפוטנציאלי עצום. נטען למגמת החמרה בענישה בקשר לעבירה זו, במיוחד כאשר מדובר בהצתה שבוצעה במקום בו נכחו בני אדם (ע"פ 5953/22 **מדינת ישראל נ' גאזי עדוי**). נטען שהעבירה חמורה גם כאשר מתייחסת לרכוש בלבד, וזאת בשל הפוטנציאל הרב לנזקי גוף חמורים (ע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** (5.10.14)).

5. נטען לחומרה יתרה במקרה דנן היות והנאשם הצית דלת משרד שממוקם בבניין ציבורי שבו פעל בין היתר סופרמרקט שהיה באותה עת פתוח לציבור. עוד יצוין שנכחו אנשים בבניין שהבחינו בהתלקחות האש והזעיקו כוחות הצלה. נטען שהנאשם סיכן כל אותם נוכחים.

6. נטען שמדובר במקרה ברף חומרה גבוה, נוכח החשש הממשי להתפשטות האש לרכוש אחר ולאור הפוטנציאל פגיעה בגוף ובנפש ובשים לב לכך שמדובר בפעולת נקמה בעו"ד שייצג אותו. כמו כן, נטען לתכנון קודם טרם ביצוע העבירה ושחלקו היחסי של הנאשם היה מלא, וכן שנגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה עם פוטנציאל נזק עצום.

7. באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

- ע"פ 3450/17 **משה דמתי נ' מדינת ישראל** (10.1.18); שם הורשע המערער בגין עבירות הצתה של רכב

בחניון תת-קרקעי בבניין מגורים, כשהדלקה גרמה נזק למכונת בשווי של כ-13,000 ₪, ונזקים נוספים לבניין. למערער היה עבר פלילי כבד והוא ביצע את העברה כשימש כשיר חרב עבור אחר. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר בפועל והוטלו 48 חודשי מאסר (ובנוסף הופעל עונש מאסר על תנאי תלוי ועומד בן 20 חודשים מחצית בחופף ומחצית במצטבר). בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

- ע"פ 1951/14 **באבי מקונן נ' מדינת ישראל** (15.2.15); שם מערער נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת הצתה במסגרתה הצית את החנות של המתלונן בעת שהחנות הייתה סגורה וריקה מאדם. כתוצאה מהדלקה מחסן החנות על תכולתו נשרף כליל. נקבע מתחם שבין 2.5 עד 4.5 שנות מאסר בפועל והושתו 30 חודשי מאסר בפועל והערעור נדחה.

- ע"פ 60/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (7.11.12); המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הצתה בכך שהצית בית עסק בשעות הלילה כשהעסק היה ריק מאדם, כאשר האש שהוצתה התפשטה בחלקים שונים של העסק ומעוצמתה קרסה הגלריה שבמרכז העסק. דובר בנאשם צעיר בעל עבר פלילי שחלק ממנו התיישן. הוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 7887/12 **מאיר שאול נ' מדינת ישראל** (24.4.2013); על מערער, שהיה בעל עבר פלילי, הושתו 30 חודשי מאסר בגין הצתת מגרש. בית המשפט העליון ציין מתחם ענישה שבין 2-4 שנות מאסר כנוטה לקולא בעבירת הצתה וכי לא מתאים למקרי הצתה רגילים בהם הנאשם אינו סובל מבעיה נפשית או שאין לגביו נסיבות מיוחדות.

- ע"פ 4006/12 **אריק מלאך נ' מדינת ישראל** (5.2.2013); שם נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת הצתה, לאחר ששילח אש בבית עסק, וכתוצאה מכך פרצה דלקה ונגרם נזק לצידוד במקום בשווי כולל של 30,000 ₪. דובר בנאשם בעל עבר פלילי, ובערכאה הדיונית הושתו עליו 42 חודשי מאסר. הערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

8. לגבי עבירת האיומים הפנתה המאשימה לבש"פ 9472/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.11.16), לעניין הקרבה בין השמעת איום לבין נקיטת מעשה.

9. בסיכומו של עניין ביקשה המדינה שייקבע מתחם ענישה שנע בין 3.5-6 שנות מאסר בפועל.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוינה הודאתו של הנאשם ושהוא נעדר עבר פלילי, והמאשימה סברה שיש הצדקה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שהוצע ולהטיל מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי למתלונן וכן לחלט את הרכב ששימש לביצוע העבירה.

11. בעניין החילוט, ביקשה המאשימה לחלט את הרכב בהתאם לסעיף 32 + 39 לפקודת סדר הדין הפלילי

(מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], השכ"ט-1969, ונטען שהמקרה עומד במבחנים שנקבעו בע"פ 623/78 **סורני נ'** (מדינת ישראל) (1979). נטען שבמקרה זה הרכב היה בבעלותו של הנאשם והיה הכרחי בביצוע העבירה, כאשר באמצעותו נסע למלא חומר הבעירה ואז למקום העבירה והוא גם נמלט באמצעות הרכב ממקום ביצוע העבירה.

טיעוני ההגנה

12. הסנגור טען שהמקרים שהובאו בפסיקה על ידי המדינה היו חמורים יותר מאשר המקרה דנן. נטען שבמקרה זה הנאשם הצית את הבניין ביום שבת במועד בו לא היו בו אנשים. עוד צוין שבשונה מחלק מהמקרים שהובאו ע"י המדינה, הנזקים כאן במקרה דנן היו מועטים.

13. הסנגור טען למתחם ענישה שנע בין 18 - 48 חודשי מאסר.

14. הסנגור הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- ע"פ 8347/19 **נתי מיהרת נ' מדינת ישראל** (17.3.2020); שם נידון ערעורו על הרשעת שני נאשמים שהורשעו בעבירת הצתה נידונו ל-28 חודשי מאסר. באותו מקרה הוצתה בשעת לילה מאוחרת חנות בגדים וכתוצאה מהדלקה נגרם נזק שעורך בגובה של כ-30,000 ₪. נקבע מתחם ענישה שבין 28-48 חודשי מאסר והוטלו כאמור 28 חודשים. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

- ע"פ 98/20 **פרוספר כהן נ' מדינת ישראל** (11.6.20); המערער היה בעל עבר פלילי שהצית מרכז לנפגעי סמים באישון לילה כיוון שהורחק ממנו. כתוצאה מהדלקה נגרמו למבנה נזקים כבדים שהוציאו אותו מכלל שימוש. נקבע מתחם ענישה שבין 24-48 חודשי מאסר והוטלו 30 חודשי מאסר (ובנוסף הופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד בן 10 חודשי מאסר). הערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

- ע"פ 7887/12 **מאיר שלו נ' מדינת ישראל** (24.4.13); המערער הצית רכוש של המתלונן בדלק שהכין מבעוד מועד. נקבע מתחם ענישה שבין 2 - 4 שנות מאסר והוטלו 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא התערב בעונש.

- ע"פ 700/20 **מוראד נ' מדינת ישראל** (21.7.20); המערער הצית קיוסק באישון לילה תוך שימוש בבנזין, ההצתה לא גרמה לנזק רב. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל והמערער נידון ל-12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

15. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען שנגרם נזק קל בלבד, ברף נמוך, וצוין שיש להתחשב בכך

שהנאשם כעס מאוד על שירותים משפטיים רשלניים שניתנו לו, שלטענתו מנעו ממנו לקבל את הסכום שמגיע לו על פי פסק דין.

16. ביחס לגזירת העונש בתוך המתחם נטען שהנאשם נטל אחריות על מעשיו בהודאתו ללא תיקון כתב האישום. נטען עוד שהנאשם הוא אדם צעיר בן 30 ורווק ושהוא עצור מאז 11.1.23 ושמצבו הנפשי מחמיר מיום ליום.

17. נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי.

18. בנסיבות אלה התבקש שעונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של מתחם העונש אליו עתרה ההגנה, מבלי שיחולט הרכב ומבלי שיוטל קנס כספי. לגבי הפיצוי הכספי התבקש שלא יעלה על גובה הנזק שנגרם.

דברי הנאשם

19. הנאשם עצמו הביע צער על הטעות שעשה, הזכיר שהיה בהליכים משפטיים שנים רבות באשמת המתלונן.

דין

20. הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם היו שמירה על הרכוש, שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על שלמות הגוף והחיים ושמירה על הסדר הציבורי. היות שמדובר בעבירת הצתה בבניין רב קומות תוך שימוש בחומר דליק, עם כי ביום שבת בו ניתן להניח שהבניין לא היה מאוכלוס ברובו, מדובר בפגיעה יחסית חמורה בערכים המוגנים.

21. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, שקלתי כי פוטנציאל הנזק במעשיו של הנאשם היה רב, הן לנוכח סוג הבניין שהוצת ובשל השימוש בחומר מאיץ, אולם לצד האמור בסופו של דבר במקרה דנן נגרמו נזקים קלים בלבד. בנוסף, נתתי דעתי לכך כי ברור שלמעשה קדם תכנון והנאשם נושא באחריות בלעדית בגין מעשיו אשר בוצעו על רקע כעסו כלפי המתלונן על השירות המשפטי שניתן לו. יובהר שתסכולו כלפי עורך דין שייצג אותו, אינו יכול להוות בסיס או הצדקה לביצוע מעשים פליליים כה חמורים מצדו, כאשר בחר לפנות לדרך עבריינית ואלימה, במקום לאמצעים לגיטימיים ליישוב המחלוקת.

22. מדובר בעבירה שמנעד הענישה ביחס אליה הוא רחב, כאשר מתוך הפסיקה ובנסיבות העניין, הנני קובע מתחם ענישה שנע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל.

23. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון לקולא את הודאתו המהירה של הנאשם

והחיסכון בזמן שיפוטי וכן את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי. לחומרא יש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה כתוצאה מאי שביעות רצון הנאשם משירות משפטי מקצועי שניתן לו ע"י המתלונן וכי נראה שגם כיום הנאשם משליך אחריות על האירוע על המתלונן.

24. מכל האמור הנני מטיל עונשים כדלקמן:

- 28 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 11.1.23 ועד היום.
 - 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
 - פיצוי כספי לטובת נפגע העבירה בסך 3,000 ₪ שישולם עד ליום 31.12.23.
- כמו כן אני מורה על חילוט רכב המאזדה שבבעלות הנאשם שמספרו 77-437-51 כאשר בנסיבות מתמלאים המבחנים שנקבעו בפסיקה לעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ג, 02 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.